

hvis man så kunne få De Radikale og Socialdemokratiet med, var det godt nok.

Hr. Thulesen Dahl skal jo huske på, at der var et forløb, efter at vi – rimelig groft synes vi – i den første fase var blevet smidt ud af forhandlingerne. Da inviterede statsministeren os uden forhåndsbetingelser igen med til bordet, og da brugte vi en uge på at finde ud af, om der var et grundlag. Her var hr. Thulesen Dahl ikke med. Derfor havde vi sammen et andet grundlag, hvor en af forudsætningerne var, at det var sammen med Dansk Folkeparti. Vi fik i øvrigt meddelt et par forhåndsbetingelser, som vi ikke var glade for, men vi accepterede, at Dansk Folkeparti var med.

Derfor: Jeg tror ikke, at vi kommer længere. Det eneste, jeg er optaget af, er nogle af de myter og misforståelser om fortiden, der har snublet rundt. Jeg tror ikke, at de tjener os, og derfor vil jeg opfordre til, at vi alle sammen bruger kræfterne på at kigge fremad, som jeg gjorde i min ordførertale, og som jeg i øvrigt har gjort under debatten, men man kan jo ikke tvinges til det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg glæder mig jo altid over de situationer, når de opstår, hvor jeg er enig med hr. Ole Stavad, og det er jeg, når hr. Ole Stavad siger: Lad os nu se fremad. Det mener jeg også. Jeg tror ikke, det interesserer de 650.000 offentligt ansatte, der nu skal i gang med at håndtere den her reform, eller landets kommunalbestyrelsesmedlemmer eller de forældre til børn i specialtilbud, hvem der gjorde hvad i foråret.

Jeg har ikke draget det ind i debatten. Jeg bliver bare nødt til at reagere, når det som en del af de korte bemærkninger er sådan, at man på ny hiver det der papir frem – de 4-5 sider, man selv har skrevet – og siger: Det var det, vi sagde og mente, og hvis man ikke kan levere det, der står i det papir, har man ikke overholdt de vilkår, vi gik ind i forhandlingerne på.

Hr. Ole Stavad ved jo udmærket godt, at der oven på det papir, som hr. Ole Stavad tidligere refererede til, jo netop var et møde på mit kontor – det har jeg også et mødereferat fra – og efter det møde fik jeg så en skrivelse, der er dateret dagen efter – det var den 11. juni 2004 – hvor partierne meget klart tilkendegiver, på hvilke vilkår de så kunne genindtræde i forhandlingerne. Men glem det nu.

Det kan godt være, at hr. Ole Stavad har meget, meget travlt med at få placeret et eller andet

skyldsspørgsmål i forhold til, hvorfor tingene gik galt i foråret, fordi det er der, man kan finde den eneste forklaring på, at man ikke er med. Det er fair nok. Altså jeg har det fint med det, jeg vil gerne se fremad.

Fremadrettet vil jeg så sige til hr. Aage Frandsen, at vi meget gerne vil give gode svar. Nu kan jeg forstå, at de ikke bare skal være gode, de skal være bedre. Det er udmærket at have som en målsætning, at det, man gør godt i dag, skal man gøre bedre i morgen. Det er det, der driver kommunalreformen. Det skal selvfølgelig også drive vores forhold til Folketinget.

Jeg beder så også hr. Aage Frandsen om at forstå, at der er forskellige faser i det her, for der er jo nogle spørgsmål, hvor man skal give nogle meget sikre svar på nogle processer, før man kan give nogle meget absolutte svar på, hvor processerne ender.

Lad mig tage et eksempel. Det er jo naturligt nok, at der er offentligt ansatte, der siger: Jeg vil gerne vide, hvor min arbejdsplads er, når det her er på plads. Det er jo det absolutte svar. Der tror jeg, at hr. Aage Frandsen drevet af logik og stringent tænkning vil sige, at det svar kan vi selvfølgelig ikke give, men vi vil give nogle gode svar på, hvordan vi laver nogle trygge processer, der sikrer, at ingen tabes på gulvet, at der er et job i den anden ende, at ressourcerne følger med. Men vi kan selvfølgelig ikke garantere: Hvor er det skrivebord, man skal sidde bag?

Det er jo fuldstændig det samme med den økonomi, som nogle gerne vil gøre til hovedgenstand og omdrejningspunkt for, om det, vi gør, er forsvarligt. Vi kan jo ikke i et rum, der bevæger sig på alle dimensioner – geografien med nye kommuner, der er på vej, opgaver, der flyttes rundt – absolut sige, at det, der bliver de økonomiske vilkår for den kommune, som vi slet ikke kender endnu, er sådan og sådan. Det ved hr. Aage Frandsen også godt.

Det, vi kan gøre, er at give nogle sikre proces-svar, og det har vi gjort ved at sige, at ingen skal tåle, at der oven i den skatteprocent, der nu fikseres i udgangsåret, kommer et årligt tab på 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget som følge af opgave- og finansieringsomlægningerne. Det er jo et udtryk for noget absolut, som sikrer den enkelte kommune, uanset at vi ikke kan komme det nærmere lige nu og her.

Kl. 18.35

Fuldstændig analogt til de to eksempler, jeg har givet her, kunne man jo opfinde legio eksempler, hvor jeg og mine kolleger i forhold til